

جنگ

۲

www.ketab.ir

جنگ پاسگاه‌ها

تحركات رژيم بعثی عراق در مرزهای استان ایلام

از ۱۳ فروردین ۱۳۵۸ تا ۳۱ شهریور ۱۳۵۹

نویسنده: جعفر یاسمی

سرشناسه: یاسمی، جعفر، ۱۳۶۴ -
عنوان و نام پدیدآور: **جنگ پاسگاه‌ها** «تحركات رژيم بعثی عراق در مرزهای استان ایلام از ۱۳ فروردین ۱۳۵۸ تا ۳۱ شهریور ۱۳۵۹» / نویسنده جعفر یاسمی؛ ویراستار/ نباله تبار؛ [به سفارش اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس استان ایلام/ کنگره ۳۰۰۰ شهید استان ایلام]؛ ویراستار نباله تبار.
مشخصات نشر: ایلام: بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس، اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس استان ایلام، نشر قلاویزان، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۳۵۶ ص: مصور، نقشه، نمونه؛ ۱۶/۵×۲۴ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۳۴۶-۱-۱

قیمت: ۱۴۰۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۳۴۵ - ۳۵۶.

عنوان دیگر: تحركات رژيم بعثی عراق در مرزهای استان ایلام از ۱۳ فروردین ۱۳۵۸ تا ۳۱ شهریور ۱۳۵۹

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- ایلام (استان) -- گاهشماری

موضوع: Iran-Iraq War, ۱۹۸۰-۱۹۸۸ -- Ilam(Province) -- Chronology

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- ایلام (استان)

موضوع: Iran-Iraq War, ۱۹۸۰-۱۹۸۸ -- Ilam(Province)

شناسه‌ی افزوده: بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس؛ اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس استان ایلام

شناسه‌ی افزوده: کنگره ۳۰۰۰ شهید استان ایلام

شناسه‌ی افزوده: بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس، اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس استان ایلام، نشر قلاویزان.

رده‌بندی کنگره: ۱۶۱۰ DSR

رده‌بندی دیویی: ۹۵۵/۴۵

شماره‌ی کتابشناسی ملی: ۱۷۰۴۹۱۰۰

جنگ پاسگاه‌ها «تحركات رژيم بعثی عراق در مرزهای استان ایلام از ۱۳ فروردین ۱۳۵۸ تا ۳۱ شهریور ۱۳۵۹»

نویسنده: جعفر یاسمی

ویراستار و صفحه‌آرا: نباله تبار

ناشر: نشر قلاویزان

چاپ اول: ۱۴۰۰

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

مرکز پخش:

ایلام، اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس، نشر قلاویزان

تلفن مرکز پخش: ۰۸۴۳۳۲۲۰۴۹۴، ۰۸۴۳۳۲۲۱۷۴۱

قیمت: ۱۴۰۰۰۰ ریال

**اداره کل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس
استان ایلام**

کنگره ۳۰۰۰ شهید استان ایلام

فهرست

عنوان.....	صفحه.....
مقدمه.....	۷.....
بخش اول: حس جنگ (سال ۵۸).....	۱۳.....
فروردین ماه.....	۲۰.....
اردیبهشت ماه.....	۲۳.....
خرداد ماه.....	۲۴.....
تیر ماه.....	۴۱.....
مرداد ماه.....	۵۱.....
شهریور ماه.....	۵۱.....
مهر ماه.....	۵۲.....
آبان ماه.....	۵۲.....
آذر ماه.....	۵۹.....
دی ماه.....	۶۲.....
بهمن ماه.....	۶۵.....
اسفند ماه.....	۶۸.....
بخش دوم: اعلام جنگ (سال ۵۹).....	۷۳.....
فروردین ماه.....	۸۱.....
اردیبهشت ماه.....	۱۱۷.....
خرداد ماه.....	۱۲۹.....

بعد از دو جنگ بزرگ جهانی و تثبیت نظام دو قطبی و وقوع جنگ سرد، کشورهای دنیا وابستگی خود را از لحاظ مشی ایدئولوژیکی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی به هر یک از دو بلوک شرق یا غرب نشان دادند. با گذشت زمان، ایدئولوژی کمونیسم که تهدید بزرگی برای نظام کاپیتالیستی و حاکمیت سرمایه‌داری بود، با فاصله گرفتن سردمداران کرملین از مبانی ایدئولوژیکی خود، رو به افول گذاشت و ایده‌ی لنینیستی و استالینیستی نمی‌توانست پشتوانه‌ی فکری روشنفکران جهان بسوم باشد. جاذبه‌ی شرق، کم‌رنگ شد؛ به همین دلیل، استکبار غربی از تهاجم فکری-فرهنگی رقیب شرقی خود آسوده‌خاطر شد. با این حال، همچنان رقابت نه بر سر اندیشه بلکه بر سر حیطه‌ی نفوذ و سلطه ادامه داشت. خاورمیانه به دلیل همسایگی با شوروی، برخورداری از منابع انرژی به خصوص نفت و گاز و مسئله‌ی امنیت اسرائیل، مهم‌ترین منطقه برای رقابت بود. در این میان، ایران به‌عنوان نماینده و حیاط خلوت غرب در منطقه، ضمن برخورداری از جایگاهی ویژه، عنوان هم‌پیمان اسرائیل در برابر اعراب و مسئول پوشش منطقه‌ای از شرق آسیا-توکیو تا غرب آن قاره، یعنی تلاویو بود. (تهران-توکیو-تلاویو)

شاه ایران، به‌عنوان مهم‌ترین مهره‌ی آمریکا در خاورمیانه، ضمن آنکه حائلی بین شوروی و خلیج فارس بود، بزرگ‌ترین حامی منطقه‌ای رژیم صهیونیستی به شمار می‌آمد. تقویت حکومت پهلوی با پشتیبانی آمریکا برای تضمین و تأمین

نفت غرب، ضروری بود. در چنین دورانی، پدیده‌ی عظیم وقوع انقلاب اسلامی در منطقه، برای ابرقدرت‌ها بعد از رویداد جنگ سرد، اتفاق بزرگی به شمار می‌آمد. با فروپاشی نظام پادشاهی در ۲۲ بهمن‌ماه سال ۱۳۵۷ هجری شمسی و پیروزی انقلاب اسلامی، تحولی اساسی در ساختار حکومتی و روابط خارجی ایران به وجود آمد. رژیم پهلوی که متکی بر قدرت خانوادگی سلطنتی بود و مردم نقش چندانی در تشکیل و تعیین آن نداشتند، به حکومت جمهوری متکی بر آراء مردم و با محتوایی اسلامی تبدیل شد. نوع ارتباط و تعامل جمهوری اسلامی با کشورهای سلطه‌گر و سایر دولت‌ها با دوران رژیم گذشته متفاوت گردید. سه شعار اساسی: نظام اسلامی، استکبار ستیزی و انسان‌سازی در نظام جدید مطرح شد. ارکان قدرت به‌طور اساسی در ایران تغییر کرد و به جای تکیه بر ابرقدرت‌ها، سازمان‌های امنیتی و توانمندی‌های نظامی بیگانه؛ متکی بر ظرفیت‌های فرهنگی، ملی و مردمی، تشکیل دولت جدید و برپایی نظام مبتنی بر خواسته‌های مردم و روابط متعادل با سایر کشورها گردید. استقلال، به‌عنوان یکی از شعارهای ملت ایران، در دستور کار سیاست خارجی کشور قرار گرفت و ایران از حوزه‌ی حمایت و پشتیبانی آمریکا و هم‌سویی و همراهی آن کشور، خارج و به‌عنوان کشور و قدرتی مستقل در صحنه‌ی سیاسی خاورمیانه که نظریه‌ی جدیدی را برای حکومت تجربه می‌کرد، پا به عرصه‌ی وجود گذاشت.

نظام جمهوری اسلامی نه تنها از حمایت و پشتیبانی قدرت‌های بزرگ مخصوصاً آمریکا (به‌دلیل ماهیت شعارهای اساسی انقلاب)، محروم بلکه تحریم هم شد. در این راستا، ارتش که تنها قدرت نظامی کشور بود؛ به‌دلیل وابستگی فنی، تسلیحاتی

و پشتیبانی به آمریکا و وفق با نظام جدید، دچار تغییر اساسی ساختار و تحلیل رزمی گردید و سال‌ها طول کشید که خود را نیرومند و با نظام جدید هماهنگ کند. بسیاری از سران ارتش، به دلیل وفاداری به رژیم گذشته از کشور فرار کردند. شروع تصفیه‌ی ارتش از افراد وابسته به گروهک‌ها و تفکرات الحادی انحرافی، کاهش یافتن مدت خدمت سربازی، مطرح شدن شعار انحلال، تصفیه‌ی ارتش و تشکیل ارتش بی‌طبقه‌ی توحیدی از سوی برخی افراد و گروهک‌ها، فراخواندن وابسته‌های نظامی ایران از کشورهای خارجی، طرح فروش تجهیزات نظامی مدرن، از قبیل: ناوچه‌ها، ناوها، هواپیماهای اف-۱۴ نیروی هوایی و... همه حکایت از وضعیت نیروی نظامی ارتش داشت. در این راستا، آمریکا برای متقاعد کردن ایران به پذیرش اهداف خود، توقف انقلاب اسلامی و گرفتن حاکمیت و استقلال سیاسی، هم‌زمان دو روش را دنبال کرد: یکی کودتا و براندازی؛ دیگری حمله‌ی نظامی. آمریکا خود مستقیم از راه کودتا وارد عمل شد؛ ولی وقتی با شکست کودتا‌های پنجه‌ی عقاب و نقاب مواجه شد، عراق را بهترین گزینه برای جنگ دید.

عراق برای آغاز جنگ نیاز به برنامه‌ریزی، فراهم آوردن امکانات و تجهیزات لازم، طرح‌ریزی عملیاتی و سازوکارهای لازم برای رسیدن به هدف کسب موفقیت داشت؛ بنابراین، حداقل‌زمانی برای کسب آمادگی‌های جنگی لازم داشت. از این زمان است که رژیم بعثی عراق، اقدامات عملی خود را علیه ایران آغاز نموده و خود را برای انجام یک جنگ گسترده با ایران آماده می‌نماید.

حزب ناسیونالیستی بعث با بهره‌گیری از جنگ تاریخی ایران و اعراب و شکست یزدگرد سوم (پادشاه ساسانی) از اعراب در نبرد قادسیه، از تداعی این نبرد و قهرمانی جوانان عرب و همچنین اختلافات مرزی بهره گرفت و بر آمادگی خود برای شروع یک جنگ افزود. عقد قراردادهای نظامی و افزایش بی‌رویهی خرید تسلیحات از کشورهای مختلف، خرید هواپیماهای نظامی پیشرفته از فرانسه و روسیه، احداث پایگاه‌های نظامی جدید در مرز با ایران و تقویت پاسگاه‌های قدیمی، تقویت نیروهای گارد مرزی به‌صورت آشکارا در مرز با ایران و فراتر از پرده‌ی پوششی، اجرای مانورهای متعدد با همکاری مستشاران مصری و اسرائیلی، تغییرات در برنامه‌های آموزشی نظامیان خود، ایجاد تأسیسات مستحکم، میدان‌های مین گسترده، سنگ‌های بتنی، سیم‌های خاردار و... در مرز، فراخواندن نیروهای ذخیره‌ی ارتش برای خدمت زیر پرچم، انتقال هواپیماهای نظامی و مسافربری خود به فرودگاه‌های کشورهای عربستان و اردن و... نمونه‌هایی از آمادگی عراق برای جنگ بود؛ بنابراین، تصمیم رژیم بعثی عراق برای جنگ با ایران، به حدود هجده‌ماه قبل از تاریخ ۳۱ شهریور ۵۹ برمی‌گردد و زمانی برای حمله به ایران مصمم شد که با کمک سرویس‌های جاسوسی غربی، به‌طور یقین به این باور رسیده بود که موازنه‌ی قوا به نفعش تغییر کرده و ایران قدرت نظامی ندارد و شکست‌پذیر است. بنا بر فرمایش مقام معظم رهبری، فرمانده معظم کل قوا، دشمن در ما احساس ضعف کرد و به ما حمله کرد؛ یعنی زمانی بود که دشمن، ما را ضعیف دید. با این پیش‌فرض، حمله‌ی خود را آغاز نمود.